

REPORTASJA:**Hilmar Jan Hansen**

Tá ein ætlar sær til kirkjuvígslu, er tað altíð ein stórir fyrimunur at vera á staðnum í góðari tíð.

Hetta fekk blaðmaðurin at sanna sunnudagin, tá nýggja kirkjan á Heygunum á Toftum – Fríðrikskirkjan er hon uppkallað eftir skyldmanninum Fríðriki Petersen – varð vígd seinna-partin sunnudagin.

Uppitkin á øðrum stað til fáar minuttir fyrri vígsluna eydnaðist ikki blaðmanninum at stíga inn um nýggju kirkjugáttina fyrr enn klokkan var farin av trý.

Har var stúgvandi fult av fólki.

Forkirkjan var á tremur, sjálvt kirkjuskipið var á tremur, kirkjukjallarin var á tremur og øll onnur høli, har fólk – um ikki annað – kundu hoyra nakað av tí, ið fór fram undir vígsluni, vóru eisini á tremur.

Kortini eydnaðist blaðmanninum við stórar hjálp frá einum av deknunum at fáa sess á næstfremsta bonki, undir liðini á fyrrverandi prestafrúni á Nesi, Onnu Kass.

Men tað var við einari hálvari skuldarkenslu, at blaðmaðurin setti seg í tóma sessin, tí so mong onnur, ið standa Fríðrikskirkjuni væl nærri, finga ongan sess – summi teirra noyðdust at fara heimaftur, so fult var av fólki.

Kirkjan tekur 600 fólk, tá hon er full. Men sunnudagin mundu vera nærri 1.000 fólk í henni.

Hátiðardámar beinanvegin

Vígslan byrjaði í Missiónshúsinum, haðani skruðgonga við biskupinum Hans Jacob Joensen og ríkisumboðsmanninum Bent Klinte á odda gekk út í kirkjuna við teimum heilagu kørnunum og bókunum, ið hoyra til kirkjuna.

Við í hesi skruðgonguni vóru prestarnir Jónsvein Bech, Jákup Kass, Jógvan Fríðriksen, Peter O. K.

Fríðrikskirkjan var stúgvandi full – hon tekur 600, tá fullsett er, men sunnudagin mundu vera nærri 1.000 fólk í henni. Á loftinum var stóra felagskórið, ið bæði framførði fleiri verk og stuðlaði sálmasangin

Kirkjan tekur 600 fólk – men har vóru 1.000

Nýggja Fríðrikskirkjan á Heygunum á Toftum var stúgvandi full til vígsluna seinna-partin sunnudagin. Og hesa hátiðarløtuna slapp frálíki akkustikkurin at standa sína roynd, meðan ein hin besta kórframførslan her á landi setti sín serliga dám á vígsluna

Olofsson, Emil Olsen, Tor-kil Beder, Høgni Poulsen, Petur M. Rasmussen, Bjarni Bæk, Uni Næs, Inga Poulsen Dam, Erland Beder, Marjun Bæk, Jákup Magnussen og Sonja Klein, landsstýrismaðurin Sámal Petur í Grund og kirkjuráðslimirnir Niklas Foldbo, Jacob í Hjøllum, Arni Højgaard, Niclas Davidsen og Hans Jacob Hansen. Tveir

kirkjuráðslimir eru afturat, ið tó ikki vóru við í skruðgonguni – Ólavur Magnussen, ið er klokkari, og Petur Jacob Petersen, ið er til skips.

Meðan stóra kórið við einum 130 sangarum undir leiðslu av Finn Evald, dómorganisti í Roskilde, sang 8. sál, gekk skruðgongan úr forkirkjuni og gjøgnum kirkjuskipið fram í kór.

Beinanvegin var sannur hátiðardámar yvir vígsluni, og ikki minst gjørdi frálíka kórið sítt til, at so var.

Serlig inngangsbøn

Jákup Kass, ið var prestur á Nesi undan Jónsveini Bech, bað síðani eina inngangsbøn, ið serliga var ætlað til høvið.

Fyrsti felagssálmurin, ið sungin varð í nýggju kirkju

uni, var »Her við stendur hevur staðið kristin kirkja øld um øld«, ið Heini F. Petersen yrkti í sambandi við 50 ára føðingardagin hjá Sandavágs kirkju.

Hóast orglið »bert« var eitt elektriskt orgul, ljóðaði ta hesa løtuna, sum var tað rættur pípuorgultónleikur, ið rungaði av kirkjuloftinum, har sangaramir eisini væl og virðiliga stuðlaði

sangin.

Síðani talaði Hans Jacob Joensen, biskupur.

Hann hevði útgangsstøði í Matt. 16,16-19, ið er um Kristus-játtan Pæturs. »Tú ert Pætur, og á hesum kletti vil eg byggja kirkju mína, og helheims portur skulu ikki fáa vald á henni,« endar teksturin.

– Hetta er ríka og máttmikla lyftið, sum Jesus hevur givið kirkju síni á foldum. Kirkjan kemur ikki av tilvild, og hon er heldur ikki mannaverk, segði biskupurin.

– Tað er Jesus sjálvur, ið skal byggja hana, og hann skal byggja hana á ápostulin Pætur.

Kom inn á dópin

Í talu síni kom Hans Jacob Joensen eisini inn á dópin, og eisini nart hann við ta skrijving, ið hevur verið í bløðunum í síðstuni um dópin.

– Limir í kirkju Jesu Krists gerast vit í dópinum. Soleiðis hevur tað verið frá fyrstu løtu, og tað kann ein og hvør sannføra seg um við at lesa Ápostlasøguna, elstu kirkjusøgu, ið til er, segði biskupurin.

– Eg havi heldur ongandið dugað at skilt, hví vaksni fólk lata seg sjálvi doyða, tá ið tey við trúnni eru sannførd um, at tey hoyra Guðs ríki til, men nokta børnunum hendan sama dóp, hóast Guðs ríki eftir Jesu egnu orðum nettupp hoyrir teimum til.

Viðari tosaði hann um, at tað hevur týðning at varðveita virðingina fyri kirkjuni sum gudshúsinum.

– Måa vit støðið undan kirkjuni sum gudshúsinum burturav, tá kann skjótt eisini annað fara fyri skjeyti, sum vit í longdini ikki toldu at missa, segði Hans Jacob Joensen.

– Eg ivist onga løtu í, at tann dag, tá ið kirkjan ikki longur er húsið fram um øll onnur hús í bygðini, tá eru vit vorðin fátækari, enn vit vóru, hvussu rík vit so annars eru.

Niklas Foldbo, kirkjuráðsformaður, greiddi undir samkomuni í kirkjukjallaranum aftan á vígsluna frá byggingini og nýggju kirkjuni. Tað er einki at leggja omaná, at Niklas hevur verið sera íðin at fáa sett byggingina av Fríðrikskirkjuni í verk, og tað munnu øll tey, ið hoyra til staðið, vera sera fegin um – nýggja kirkjan er eitt prýði bæði innan og utan

Høgni W. Larsen og Jórur í Dali saman við soninum Sigmundi. Høgni hevur teknað Fríðrikskirkjuna, og hevur hann verið við alla tíðina, meðan byggingin er farin fram. Eingin ivi um, at hetta var ein heilt serligur dagur fyri hansara viðkomandi – tað, ið bert vóru strikur á pappíri fyrri tveimum árum síðani, er í dag ein prýðilig kirkja